

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

86. SESJA PLENARNA W DNIACH 5 I 6 PAŹDZIERNIKA 2010 R.

**Rezolucja Komitetu Regionów „Szczyt klimatyczny w Cancun. Wkład KR-U do UNFCCC COP16»
29 listopada – 10 grudnia 2010 r.”**

(2011/C 15/01)

KOMITET REGIONÓW

Pilna potrzeba osiągnięcia przez UE dalszych postępów w realizacji światowej strategii dotyczącej zmiany klimatu

1. Przypomina swe zaangażowanie wyrażone w rezolucji na temat **szczytu w Kopenhadze poświęconego zmianie klimatu**, przyjętej na sesji plenarnej KR-u w czerwcu 2009 r.

2. Potwierdza swe pełne poparcie dla **międzynarodowej umowy w sprawie zmiany klimatu**, której celem jest ograniczenie ocieplenia klimatu do nie więcej niż 2 °C do 2012 r.

3. Ubolewa, że pomimo faktu, iż w przededniu szczytu w Kopenhadze **zmiana klimatu** i kwestie związane z ochroną środowiska znalazły się w **centrum uwagi całego świata**, to zawarta umowa nie spełniła ogromnych oczekiwań szerokiego grona kluczowych podmiotów z całej UE, które są zainteresowane polityką przeciwdziałania zmianie klimatu, w tym władz lokalnych i regionalnych.

4. Popiera wysiłki Komisji Europejskiej mające na celu zawarcie **wiążącej umowy międzynarodowej w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych** i apeluje do UE, by przemawiała jednym i zdecydowanym głosem na szczycie UNFCCC COP16 w Cancun w duchu i kontekście traktatu lizbońskiego, przyjmując tym samym ponownie wiodącą rolę w międzynarodowych negocjacjach dotyczących zmiany klimatu.

5. Odnotowuje, że cele UE dotyczące zmiany klimatu można osiągnąć jedynie wówczas, gdy – z jednej strony – przyszłe **ograniczenia emisji zostaną sprawiedliwie rozłożone** na całą społeczność międzynarodową, z należyтым uwzględnie-

niem zróżnicowanych możliwości i sytuacji wyjściowych państw i regionów, a – z drugiej strony – zawarty zostanie światowy konsensus co do podjęcia zdecydowanych działań, któremu towarzyszyć będą podstawowe wspólne normy regularnego monitorowania, sporządzania sprawozdań i weryfikacji (MRW).

6. Dostrzega potrzebę poczynienia większych postępów w obrębie UE w przeciwdziałaniu zmianie klimatu, dalszego **wytyczania ambitnych celów** oraz wspierania i propagowania sukcesów w ich realizacji, zwłaszcza na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także apeluje do Rady i Komisji, by dostosowały i umocniły swą strategię na rzecz unijnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu na wypadek, gdyby nie zawarto żadnego międzynarodowego traktatu w sprawie zmiany klimatu.

7. Ma zwłaszcza nadzieję, że zawarta zostanie **umowa w sprawie takich niezbędnych aspektów**, jak dostosowanie się do zmiany klimatu i jej łagodzenie, finansowanie działań, redukcja emisji spowodowanych wylesianiem (REDD), ograniczenie międzynarodowego transportu lotniczego i morskiego, ustanawianie nowych mechanizmów rynku emisji, a także wsparcie dla najbardziej poszkodowanych krajów rozwijających się oraz dla krajów najsłabiej rozwiniętych.

Kluczowa rola samorządów lokalnych i regionalnych

8. Podkreśla swe niezmiennie **zaangażowanie na rzecz realizacji celów UE 20-20-20** i apeluje do wszystkich władz na całym świecie na szczeblu niższym niż krajowy o inwestycje w przeciwdziałanie zmianie klimatu, podnoszenie świadomości publicznej, zdobywanie publicznego poparcia politycznego, a także o mobilizowanie przedsiębiorstw do inwestowania, uzyskiwanie źródeł finansowania oraz o motywowanie producentów i konsumentów do zmiany zachowania w celu efektywniejszego gospodarowania zasobami i stworzenia gospodarki bardziej przyjaznej dla klimatu.

9. Podkreśla, że **Pakt Terytorialny** Władz Lokalnych i Regionalnych w sprawie strategii „Europa 2020” zaproponowany przez KR może być bardzo istotnym narzędziem przeciwdziałania zmianie klimatu, gdyż cele „Europy efektywnie korzystającej z zasobów” można skutecznie osiągnąć wyłącznie za pomocą ścisłego partnerstwa szczebla europejskiego, krajowego, regionalnego i lokalnego w oparciu o zasadę pomocniczości.

10. Wyraża gotowość podniesienia **celu do 30 %**, jeżeli spełnione zostaną pewne warunki.

11. Odnotowuje, że Komisja przeanalizowała możliwości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o **ponad 20 %**. Ubolewa, że w oparciu o tę analizę Komisja stwierdza, iż obecne warunki nie pozwalają na jednostronne podniesienie celu ograniczenia emisji UE do 30 %, i że nie realizuje ona obecnie dalszych inicjatyw politycznych w tym zakresie.

12. Podkreśla wysiłki miast i regionów w całej Europie, które przyjęły lokalne lub regionalne strategie w zakresie klimatu i energii wraz z konkretnymi celami łagodzenia zmiany klimatu i które przystąpiły do **Porozumienia Burmistrzów** w celu ograniczenia emisji CO₂ do 2020 r. o przynajmniej 20 %.

13. Apeluje do Rady i Komisji Europejskiej, by **zaangażowały KR w proces** przygotowania się do UNFCCC COP16 w Cancun, tak by zapewnić pełne i stosowne uznanie roli władz lokalnych i regionalnych w łagodzeniu zmiany klimatu i dostosowaniu się do niej.

Włączenie kwestii zmiany klimatu i gospodarki niskoemisyjnej do polityki na szczeblu międzysektorowym

14. Sądzi, że łagodzenie zmiany klimatu i dostosowanie się do niej trzeba **włączyć** do wszystkich obecnych ram politycznych UE jako zadeklarowany cel, w tym do unijnej polityki rolnej i rozwoju obszarów wiejskich, polityki mającej na celu zapobieganie wylesianiu, polityki dotyczącej transportu, różnorodności biologicznej, gospodarki wodnej i gospodarki odpadami, jak również do programów finansowania w dziedzinach takich jak unijna polityka spójności, polityka przemysłowa i rolna, a także polityka współpracy na rzecz rozwoju.

15. Wzywa Komisję Europejską do realizacji kompleksowego **pakietu działań w obszarze transportu i zmiany klimatu** oraz przypomina, że włączenie transportu lotniczego i morskiego do globalnego systemu handlu emisjami będzie istotnym krokiem na drodze do ograniczenia emisji dwutlenku węgla. Sądzi, że w pakiecie tym trzeba uwzględnić szczególną sytuację wysp i regionów najbardziej oddalonych, bardzo uzależnionych od transportu lotniczego i morskiego, i dążyć do równowagi między ograniczaniem emisji CO₂ a ogromnymi kosztami związanymi z przyjmowaniem w tych regionach rozwiązań służących przeciwdziałaniu zmianie klimatu.

16. Uważa, że UE musi – w oparciu o strategię „Europa 2020” na rzecz zrównoważonego rozwoju („Zielony Nowy Ład”) i dążąc do tego, by stać się najbardziej proklimatycznym regionem świata – rozpocząć konkretne prace, które utworzą drogę do przekształcenia Unii w **gospodarkę niskoemisyjną**.

17. Uważa, że polityka energetyczna UE musi dostarczyć silnego bodźca dla **niskoemisyjnych innowacji i efektywności energetycznej**, zapewniając wzmocnienie wiodącej roli przedsiębiorstw europejskich w kluczowych sektorach zielonej gospodarki poprzez innowacje, efektywność ener-

getyczną i zastosowanie nowych technologii na wczesnym etapie.

18. Przypomina, że aby możliwe było zaoszczędzenie energii zgodnie z celami UE 20-20-20, niezbędne będą **masowe inwestycje** w takich sektorach jak przemysł, transport i mieszkalnictwo oraz budynki publiczne i handlowe.

19. Uważa podatek od emisji dwutlenku węgla lub jakąś formę bezpośredniego opodatkowania emisji za instrument, który może być pomocny zarówno w zachęcaniu do niższego i bardziej ekologicznego zużycia energii, jak i w pozyskiwaniu środków finansowych niezbędnych do wprowadzenia zmian koniecznych do przeciwdziałania zmianie klimatu.

20. Proponuje zatem utworzenie **nowych instrumentów** jako priorytetów funduszy strukturalnych lub oddzielnego funduszu inwestowania w energię.

21. Jest przekonany, że przejście na gospodarkę niskoemisyjną musi się dokonać w **odpowiedzialny społecznie i opłacalny ekonomicznie** sposób, przy utrzymaniu i – jeżeli to konieczne – dostosowaniu istniejących miejsc pracy, obok zielonych miejsc pracy, które mają zostać utworzone.

22. Zaleca zawieranie **strategicznych partnerstw publiczno-prywatnych** w formie sojuszy między małymi i średnimi przedsiębiorstwami a władzami lokalnymi i regionalnymi w celu dalszego rozwoju i zastosowania technologii niskoemisyjnych oraz zachęca miasta i regiony do zawierania lokalnych paktów dotyczących działań w dziedzinie klimatu pomiędzy partnerami publicznymi i prywatnymi oraz określenia w tych paktach konkretnych działań w obszarze klimatu, prowadzących do osiągnięcia celu 20-20-20.

Rozwijanie światowego przywództwa UE w zakresie klimatu: wielopoziomowe sprawowanie rządów oraz zwiększenie uprawnień władz lokalnych i regionalnych w zakresie budżetu

23. Podkreśla, że skuteczne przeciwdziałanie zmianie klimatu przez UE wymaga **koordynacji wysiłków** między władzami lokalnymi, regionalnymi, krajowymi, europejskimi i światowymi.

24. Podkreśla znaczenie uwzględnienia roli władz lokalnych i regionalnych w walce ze zmianą klimatu. W tym kontekście oraz zgodnie z zasadą pomocniczości należy podkreślić potrzebę uwzględnienia tego szczebla sprawowania rządów, jako że do jego kompetencji należy m.in. opracowywanie planów łagodzenia zmiany klimatu, działania dostosowawcze i inne – niezwykle ważne z punktu widzenia walki ze zmianą klimatu – na poziomie lokalnym i regionalnym.

25. Odnotowuje, że skoro 75 % emisji dwutlenku węgla powstaje na **obszarach miejskich**, to miasta odgrywają wiodącą rolę w przeciwdziałaniu zmianie klimatu; zwraca uwagę, że brak porozumienia na konferencji w Kopenhadze w sprawie wiążących celów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych obarcza władze lokalne i regionalne szczególnie dużą odpowiedzialnością za realizację zdecydowanych i pilnych działań w zakresie dostosowania się do zmiany klimatu i jej łagodzenia. **Porozumienie Burmistrzów** jest istotnym krokiem we właściwym kierunku.

26. Podkreśla, że unijna wizja **synergii zielonej gospodarki z polityką przeciwdziałania zmianie klimatu** mogłaby stanowić inspirację dla reszty świata, jeżeli potencjał władz lokalnych i regionalnych zostanie w pełni dostrzeżony i rozwinięty.

27. Podkreśla, że wizja ta powinna obejmować **zintegrowany i innowacyjny zbiór środków** w transporcie, budownictwie i produkcji energii elektrycznej, zapoczątkowując nową rewolucję przemysłową angażującą indywidualne gospodarstwa domowe w produkcję energii.

28. Apeluje do Komisji Europejskiej i Rady o ponowne objęcie **długotrwałego i wiarygodnego przywództwa UE** w globalnej polityce przeciwdziałania zmianie klimatu poprzez rozwijanie i umacnianie umiejętności, zdolności i instytucji na poziomie lokalnym, poniżej szczebla krajowego, oraz w wymiarze krajowym i regionalnym, a także wzywa Komisję Europejską do propagowania tego podejścia w jej kontaktach z globalnymi partnerami.

29. Jest przekonany, że europejskie władze lokalne i regionalne mają potencjał, by przyczynić się do globalnego przywództwa UE, stanowiąc dla innych wzór do naśladowania, i dlatego też z niecierpliwością oczekuje realizacji nowego **protokołu ustaleń z Konferencją Burmistrzów USA**, tak by zapewnić osiągnięcie przez gminy w Europie i w USA konkretnych wyników w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i dostosowania do niej.

30. Zdecydowanie zaleca organizowanie **szkoleń** dla władz lokalnych i regionalnych dotyczących przeciwdziałania zmianie klimatu na szczeblu oddolnym oraz organizacji **kampanii uświadamiających** obywateli w tym zakresie.

31. Zdecydowanie zaleca położenie szczególnego nacisku na uwzględnienie zmiany klimatu w **budżecie na wszystkich poziomach sprawowania rządów**, w związku z czym:

- a) Przypomina, że należy jak najszybciej dostarczyć władzom lokalnym i regionalnym **odpowiednich europejskich narzędzi** wspierających wysiłki lokalne i regionalne w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu. Należy dostosować krajowe warunki ramowe dotyczące funduszy i finansowania, a także ułatwić dostęp do pożyczek z Europejskiego Banku Inwestycyjnego.
- b) Odnotowuje, że niedawny kryzys finansowy stanowi dodatkowe obciążenie dla budżetów gminnych. Podkreśla zatem przydatność odpowiednio zaplanowanych **dotacji i zachęt** dla promowania przez władze lokalne i regionalne efektywności energetycznej, zrównoważonej polityki energetycznej i projektów z zakresu energii odnawialnej; apeluje o rozwinięcie **programu „Inteligentna Energia dla Europy”**, przy jednoczesnym lepszym dostosowaniu go do zmieniających się wymogów władz lokalnych i regionalnych.
- c) Zaleca, by w przyszłym **przeglądzie budżetu UE** wyzwania związane ze zmianą klimatu stanowiły **przekrojowy priorytet** takich obecnych systemów finansowania, jak fundusze strukturalne, WPR oraz programy ramowe w zakresie badań naukowych i rozwoju technologicznego.

d) Proponuje, by znaczną część **dochodów** z europejskiego systemu handlu emisjami udostępniano władzom lokalnym i regionalnym na podejmowanie środków w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i dostosowania się do niej na szczeblu lokalnym, a także by **dochody** z międzynarodowego rynku emisji były wykorzystywane do wspierania projektów w krajach rozwijających się.

e) Przypomina istotną rolę **funduszy strukturalnych UE** w zmniejszaniu różnic i umożliwianiu wszystkim regionom wykorzystywania badań naukowych, innowacji i inteligentnych inwestycji do korygowania niewydolności strukturalnych.

Apel władz lokalnych i regionalnych o globalny zasięg i partnerstwo w realizacji strategii dotyczącej zmiany klimatu

32. Apeluje o rozwijanie i promowanie **partnerstwa** państw członkowskich UE z władzami lokalnymi i regionalnymi w krajach rozwijających się i wschodzących, a także wzywa w tym kontekście europejskie władze lokalne i regionalne do oparcia się na dotychczasowym dorobku w zakresie **współpracy zdecentralizowanej** i do jego rozwinięcia w celu podjęcia wspólnych działań z władzami szczebla niższego niż krajowy w krajach rozwijających się, aby podnieść świadomość, wymienić się sprawdzonymi rozwiązaniami, dokonać transferu technologii i zadbać o to, by zobowiązania finansowe podjęte w Kopenhadze zostały skutecznie zainwestowane.

33. Uważa, że niezbędna jest **szersza konwergencja** międzynarodowych i krajowych wysiłków związanych ze zmianą klimatu i utratą różnorodności biologicznej, które by się wzajemnie uzupełniały, wpływając tym samym na lepsze wykorzystanie możliwości w trwających globalnych procesach w ramach konwencji międzynarodowych.

34. Wzywa UE do wsparcia coraz powszechniejszego zastosowania metod opartych na ekosystemie w ramach **finansowania UNFCCC**, w tym programu ONZ dotyczącego redukcji emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów (REDD/REDD+), w celu objęcia tym programem nie tylko **lasów**, lecz również innych ekosystemów, takich jak **tereny podmokłe**.

35. Przypomina swe zaangażowanie na rzecz zawarcia **wiążącej umowy międzynarodowej** i podkreśla, że rządy krajowe będą w stanie osiągnąć swe cele wyłącznie przy **czynnym udziale władz lokalnych i regionalnych**.

36. Zobowiązuje swego przewodniczącego do **przedłożenia niniejszej rezolucji** przewodniczącemu Rady Europejskiej, belgijskiej prezydencji UE, Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i UNFCCC.

Bruksela, 6 października 2010 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO